

SERVICIUL
PREVENIREA ȘI COMBATEREA
SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN
mun. Chișinău

Nr. 16

din 20 iulie 2023

Cu privire la aprobarea Ghidului privind identificarea tranzacțiilor și activităților suspecte de finanțare a terorismului

În temeiul art. 15, art. 22, alin. (1), lit. k) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului (*Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 58-66, art. 133*) și art. VIII, alin. (3) din Legea nr. 66/2023 pentru modificarea unor acte normative (*Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr. 159-161, art. 252*),

ORDON:

1. Se aprobă Ghidul privind identificarea tranzacțiilor și activităților suspecte de finanțare a terorismului.
2. Se abrogă Ordinul nr. 16 din 08.06.2018 cu privire la aprobarea Ghidului privind identificarea activităților și tranzacțiilor suspecte de finanțare a terorismului.
3. Prezentul Ordin intră în vigoare la data semnării.

Daniel-Marius STAICU,
Director

GHIDUL PRIVIND IDENTIFICAREA TRANZACȚIILOR ȘI ACTIVITĂȚILOR SUSPECTE DE FINANȚARE A TERORISMULUI

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Domeniul de aplicare a Ghidului

Obiectivul propus prezentului Ghid constă în protejarea sistemului financiar bancar, nebanca și al altor participanți profesioniști împotriva utilizării de teroriști și/sau grupuri teroriste pentru finanțarea activităților criminale.

Scopul prezentului Ghid este de a călăuzi entitățile raportoare în activitatea acestora de identificare a tranzacțiilor și activităților suspecte de finanțare a terorismului, prin oferirea unor criterii și tipologii care au menirea de a îmbunătăți procesul de analiză.

Astfel, acest Ghid reprezintă o sinteză a teoriei și practicii acumulate în domeniul prevenirii și combaterii finanțării terorismului atât de către Serviciu la nivel național, cât și de alte organizații la nivel internațional.

Prevederile Ghidului au titlu de recomandare, iar responsabilitatea de a determina dacă o tranzacție sau activitate este suspectă îi revine entității raportoare.

Totodată, aplicarea criteriilor prevăzute în Ghid depinde direct de evaluarea internă a riscurilor la care se expune entitatea raportoare, astfel urmează a fi justificată aplicabilitatea sau neaplicabilitatea acestora organului competent. Entitățile raportoare trebuie să fie capabile să demonstreze că amploarea acțiunilor efectuate și consecințele față de client sunt proporționale riscului identificat. În acest sens, alocarea resurselor tehnice, financiare și umane este strict necesară creării și menținerii unui sistem intern eficient de prevenire și combatere a finanțării terorismului conform cerințelor legislației în vigoare. Suplimentar, pentru menținerea și promovarea standardelor internaționale elaborate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (FATF-GAFI), entitățile raportoare vor adopta proceduri de control intern adecvate. Identificarea activităților și tranzacțiilor suspecte de finanțarea terorismului este bazată pe principiul unei analize eficiente și calitative efectuată de entitatea raportoare, care urmează să excludă principiul formalismului în selectarea tranzacțiilor și activităților suspecte pasibile de raportare conform legislației privind prevenirea și combaterea finanțării terorismului.

Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și organele cu funcții de supraveghere, vor evalua sistemul de identificare și raportare a tranzacțiilor și activităților suspecte, periodic, sesizând entitatea raportoare despre confirmarea sau neconfirmarea suspiciunilor identificate de entitățile raportoare.

Cadrul juridic și baza normativă

Cadrul juridic privind identificarea activităților și tranzacțiilor suspecte de finanțare a terorismului îl constituie Legea nr. 308 din 22.12.2017 privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 120 din 21.09.2017 cu privire la combaterea terorismului, Legea nr. 25 din 04.03.2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, listele Serviciului de Informații și Securitate privind persoanele, grupurile și entitățile implicate în activități teroriste, standardele Grupului de Acțiune Financiară Internațională (FATF-GAFI), Hotărârea nr. 239 din 16-12-2020 pentru aprobarea Convenției internaționale privind reprimarea finanțării terorismului 54/109 din 09.12.1999, Strategia națională de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului pentru anii 2020–2025, normele dreptului internațional, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și alte acte normative care reglementează raporturile în acest domeniu.

Noțiuni de bază

act terorist – infracțiunea prevăzută la art. 278 din Codul penal al Republicii Moldova;

activitate teroristă (activități teroriste) – sunt activități care includ:

- planificarea, pregătirea, tentativa de săvârșire și săvârșirea unui act terorist sau a unei alte fapte ce constituie infracțiune cu caracter terorist;
- constituirea unei formațiuni armate ilegale, a unei organizații criminale, a unui grup organizat în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni cu caracter terorist;
- recrutarea, favorizarea, înarmarea, instruirea și utilizarea teroriștilor;
- ralierea la organizațiile teroriste sau participarea la activitatea acestor organizații;
- finanțarea pregătirii sau comiterii unui act terorist ori a unei alte infracțiuni cu caracter terorist, finanțarea unei organizații teroriste, a unui grup terorist sau a unui terorist, precum și acordarea de sprijin acestora pe alte căi;
- acordarea de suport informațional sau de alt ordin în procesul planificării, pregătirii sau comiterii unui act terorist ori a unei alte fapte ce constituie infracțiune cu caracter terorist;
- instigarea în scop terorist, justificarea publică a terorismului, propaganda ideilor terorismului, răspândirea de materiale sau informații ce îndeamnă la activități teroriste sau îndreptătesc desfășurarea unor astfel de activități;
- oricare dintre acțiunile menționate efectuate prin intermediul sistemelor informaționale și al rețelelor de comunicații electronice;
- orice alte fapte ce constituie infracțiuni cu caracter terorist;

activitate teroristă internațională – activități teroriste îndeplinite:

- de un terorist, de un grup terorist sau de o organizație teroristă pe teritoriul a două sau mai multor state, aducând prejudicii intereselor acestor state și/sau unor organizații internaționale;
- de cetățenii unui stat împotriva cetățenilor unui alt stat sau pe teritoriul unui alt stat;

– în cazul în care atât teroristul, cât și victima terorismului sunt cetățeni ai aceleiași state sau ai unor state diferite, dar infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriilor acestor state;

combaterea terorismului – măsuri și acțiuni ofensive întreprinse de autoritățile competente în scopul descoperirii și curmării activităților teroriste și al atenuării urmărilor acestora;

criză teroristă – situație creată în timpul sau ca urmare a unui act terorist sau a unei alte fapte ce constituie infracțiune cu caracter terorist, prin care se creează un pericol iminent pentru viața și securitatea cetățenilor, pentru interesele societății sau ale statului;

exercițiu antiterorist – complex de măsuri specifice, teoretice și practice, desfășurate de către autoritățile cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii terorismului în scopul instruirii forțelor operaționale, determinării eficienței măsurilor de prevenire și combatere a activităților teroriste, a nivelului de pregătire a Comandamentului Operațional Antiterorist în rezolvarea practică a unor situații de criză teroristă simulate;

grup terorist – două sau mai multe persoane care s-au asociat în scopul de a desfășura o activitate teroristă;

infracțiune cu caracter terorist – una din infracțiunile prevăzute la art.134¹¹ din Codul penal al Republicii Moldova;

infrastructură critică – element, sistem sau o componentă a acestuia, aflat pe teritoriul Republicii Moldova, care este esențial pentru menținerea funcțiilor vitale ale societății, sănătății, siguranței, securității, bunăstării sociale și economice a persoanelor și a cărui perturbare sau distrugere ar avea un impact semnificativ la nivel național ca urmare a incapacității de a menține respectivele funcții;

intervenție contrateroristă – complex de măsuri ofensive realizate în cadrul unei operații antiteroriste, în scopul capturării sau anihilării teroriștilor și/sau eliberării ostajilor, în cazul în care metodele defensive de înlăturare a pericolului terorist nu au atins rezultatul scontat;

luare de ostajici – luarea sau reținerea unei/unor persoane în calitate de ostajici/ostajici și amenințarea cu omorul, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății acesteia/acestora ori cu reținerea în continuare a persoanei/persoanelor în această calitate cu scopul de a sili statul, organizația internațională, persoana juridică sau fizică ori un grup de persoane să săvârșescă sau să se abțină de la săvârșirea vreunei acțiuni în calitate de condiție pentru eliberarea ostajicului;

operație antiteroristă – ansamblu de măsuri planificate și coordonate, întreprinse de către autoritățile cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii terorismului în scopul curmării activității teroriste, eliberării ostajicilor și dirijării acțiunilor urgente de răspuns la survenirea unei crize teroriste;

organizație teroristă – organizație creată în scopul desfășurării de activități teroriste sau organizație care admite recurgerea la terorism în activitatea sa. Organizația se consideră teroristă dacă măcar una din subdiviziunile sale structurale desfășoară o activitate teroristă;

pașaport antiterorist – document complex ce cuprinde informații despre starea și nivelul de protecție, eventualele pericole și amenințări cu tentă teroristă la adresa obiectivelor din infrastructura critică în cazul unor eventuale acte teroriste sau al altor infracțiuni cu caracter terorist pe teritoriul Republicii Moldova. Modelul pașaportului antiterorist se aprobă prin ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova;

prevenirea terorismului – ansamblu de măsuri specifice cu caracter permanent, întreprinse cu anticipație de către autoritățile abilitate prin lege cu atribuții de prevenire a terorismului, bazate pe acțiuni informative, educative, organizatorice, de pază, de protecție, de informare și relații publice, de optimizare a cadrului legislativ, de cooperare națională și internațională în scopul identificării și înlăturării factorilor de risc și a amenințărilor cu tentă teroristă;

protecția antiteroristă a infrastructurii critice – ansamblu de măsuri de ordin juridic, organizatoric, economico-financiar, ingineresc, de regim, de ordin operativ, informativ, contrainformativ etc., întreprinse de către autoritățile administrației publice, de alte organizații și întreprinderi din cadrul infrastructurii critice, precum și de către alte subdiviziuni sau de persoane special împuternicite de către acestea, care au drept scop asigurarea funcționalității, continuității și integrității infrastructurii critice, pentru a descuraja, diminua și neutraliza o amenințare, un risc sau un punct vulnerabil;

terorism – fenomen cu un grad înalt de pericol social, caracterizat printr-o ideologie radicală și o practică de influențare prin violență a luării unor decizii de către autorități și instituții publice sau organizații internaționale, însoțite de intimidarea populației și/sau de alte acțiuni violente ilegale;

terorist – persoană implicată sub orice formă într-o activitate teroristă;

test antiterorist – complex de măsuri cu caracter public și/sau secret, realizate de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova în scopul verificării și evaluării eficienței sistemului și mecanismului de protecție antiteroristă;

zonă de desfășurare a operației antiteroriste – construcție, mijloc de transport sau teritoriu/spațiu geografic în limitele căruia se desfășoară o operație antiteroristă și se introduce un regim juridic special;

zonă de risc – stat sau regiune vulnerabilă sub aspectul securității ca urmare a conflictelor armate derulate sau a activității teroriste desfășurate în acea zonă de către organizații sau entități recunoscute drept teroriste/paramilitare de către organizațiile internaționale ori regionale la care Republica Moldova este parte. Statele sau regiunile care constituie zone de risc urmează a fi desemnate prin hotărâre a Parlamentului;

proliferarea armelor de distrugere în masă – acțiuni stabilite la art.140¹ din Codul penal și în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Prin proliferare se înțelege utilizarea, dezvoltarea, producerea, dobândirea în alt mod, prelucrarea, deținerea, stocarea sau conservarea, transferarea directă sau indirectă, păstrarea, transportarea armelor chimice, armelor biologice, armelor nucleare, dispozitivelor explozive nucleare ori a altor arme de distrugere în masă cu încălcarea prevederilor

legislației naționale sau ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

mărfuri strategice – conform art. 2 din Legea nr. 1163/2000, mărfurile strategice sunt:

- produsele, tehnologiile și serviciile care au utilizare dublă (civilă și militară);
- armamentele, munițiile, echipamentele militare, tehnologiile și serviciile aferente;
- produsele, tehnologiile și serviciile care pot fi utilizate la fabricarea și folosirea de arme nucleare, chimice, biologice și de rachete care pot fi purtătoare de astfel de arme;
- alte produse, tehnologii și servicii care necesită un control special în interesul securității naționale sau al politicii externe, în conformitate cu acordurile și aranjamentele internaționale la care Republica Moldova este parte.

produse cu destinație dublă - totalitatea cunoștințelor tehnico-științifice, a proceselor, materialelor și utilajelor folosite la elaborarea, producerea și exploatarea producției de menire civilă, care pot fi utilizate și la fabricarea de producție militară, de armament nuclear, chimic, biologic, precum și de alte tipuri de armament de distrugere în masă și mijloace purtătoare de astfel de arme și de arme convenționale.

Capitolul II

DIFERENȚELE DINTRE SPĂLAREA BANILOR ȘI FINANȚAREA TERORISMULUI

Pentru toate statele lumii, spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism sunt activități care compromit stabilitatea, transparenta și eficiența sistemelor financiare precum și securitatea națională, regională sau chiar globală. Spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt, în mod fundamental, concepte simple. Dacă spălarea banilor este procesul prin care veniturile obținute din activități ilicite sunt mutate, structurate și transformate pentru a le îndepărta de originea lor ilegală sau a ascunde această origine ilegală, finanțarea terorismului reprezintă sprijinul financiar sau material, sub orice formă, al terorismului sau al celor ce îl încurajează sau se implică în el. Deosebirea de bază este reprezentată de faptul că fondurile folosite pentru finanțarea terorismului pot avea atât o origine ilicită cât și o origine licită.

Articolul 279 din Codul Penal al Republicii Moldova definește finanțarea terorismului ca punerea la dispoziție sau colectarea intenționată de către orice persoană, prin orice metodă, direct sau indirect, a bunurilor de orice natură dobândite prin orice mijloc, sau prestarea unor servicii financiare în scopul utilizării acestor bunuri ori servicii sau cunoscând că vor fi utilizate, în întregime sau parțial:

- a) la organizarea, pregătirea ori comiterea unei infracțiuni cu caracter terorist;
- b) în orice scop, de către un grup criminal organizat, o organizație criminală sau de o persoană aparte care comite ori întreprinde tentative de comitere a unei infracțiuni cu caracter terorist sau care organizează, dirijează, se asociază, se înțelege în prealabil, instigă sau participă în calitate de complice la comiterea acestei infracțiuni.

Adesea, atât spălarea banilor, cât și finanțarea terorismului au la bază tranzacții similare, majoritatea fiind legate de ascunderea sursei sau destinației fondurilor. Cei care "spală bani" trimit fondurile ilicite prin canale legale, în scopul ascunderii

provenienței infracționale, în timp ce persoanele care finanțează terorismul transferă fondurile, care pot fi legale sau ilegale, folosind o cale prin care să ascundă sursa și scopul utilizării acestora - acela de susținere a terorismului. Tehnicile folosite pentru a spăla banii sunt, în mod esențial, aceleași ca și cele utilizate pentru a ascunde sursa sau scopul în finanțarea terorismului. Fondurile utilizate pentru sprijinirea terorismului pot proveni din surse legale, activități infracționale sau din ambele surse. Nu mai puțin importantă este deghizarea sursei de finanțare a terorismului, indiferent dacă sursa este legală sau ilegală. Dacă sursa poate fi ascunsă, aceasta rămâne disponibilă pentru o viitoare finanțare a activităților teroriste. În mod similar, este important pentru teroriști să ascundă utilizarea fondurilor astfel încât activitatea de finanțare să rămână nedepistată. Se știe că terorismul, adesea, este susținut prin finanțarea cu fonduri oculte „*cu bani murdari*” sau cu bani spălați proveniți din infracțiuni, pe lângă alte fonduri folosite pentru pregătirea și comiterea de acte criminale.

Controlul asupra provenienței și a destinației fondurilor folosite de organizațiile teroriste este dificil de realizat prin investigarea volumului transferurilor internaționale. În cazul operațiunilor care au precedat atentatele din 11 septembrie 2001, tranzacțiile individuale nu atingeau zece mii de dolari și erau efectuate prin simple viramente, de persoane cu statut de studenți care păreau a primi banii ca burse ale statului sau din fondurile părinților. De regulă, transferurile internaționale care au ca scop finanțarea terorismului nu provin din transferuri de volum mare, ci din transferuri mai discrete, repetitive, prin viramente. Aplicarea măsurilor de combatere a spălării banilor care să conducă și la combaterea finanțării terorismului este mai dificilă în cazul veniturilor legale, în operațiunile de disimulare și ascundere a legăturilor din grupările teroriste și finanțatori și a oricăror alte corelații. Efectul atacurilor teroriste și al folosirii unor noi direcții de acțiune în spălarea banilor conduce, practic, la schimbarea și actualizarea reglementărilor și a strategiilor pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, la nivel național și internațional, tocmai în scopul limitării riscurilor față de cele două fenomene infracționale.

Capitolul III

CARACTERISTICILE FINANȚĂRII TERORISMULUI

Un grup terorist de succes, ca orice organizație criminală, este unul capabil să construiască și să mențină o infrastructură financiară eficientă. Pentru aceasta trebuie să dezvolte surse de finanțare, un mijloc de mutare a acelor fonduri și în cele din urmă o metodă să asigure că acestea pot fi utilizate în obținerea materialelor și a altor unități logistice necesare pentru comiterea actelor teroriste. În procedeele de finanțare a terorismului au fost identificate următoarele etape: obținerea fondurilor/colectarea, transferul, depozitarea (uneori) și distribuirea/folosirea.

I. OBȚINEREA FONDURILOR/COLECTAREA

Pentru a generaliza, este cel mai probabil ca o organizație teroristă să caute să strângă fonduri prin:

- surse legitime (inclusiv prin entități caritabile, afaceri legitime și autofinanțare)
- surse ilicite - activitate criminală

- state – sponsori, activități în „state eșuate” sau în state considerate refugii sigure – *safe heavens*.

1. SURSE LEGITIME:

a. Activități caritabile și ONG-uri – Organizații Non-Guvernamentale (alternativ NPOs - Not for Profit Organizations) - aceste entități sunt atractive pentru organizațiile teroriste și sunt deosebit de vulnerabile la abuz. Din punctul de vedere al teroristului, o astfel de entitate beneficiază de încredere publică și chiar guvernamentală, este de natură să aibă acces la surse considerabile de fonduri și desfășoară activități care, prin natura lor, folosesc de obicei cantități mari de numerar. În plus, mulți au o prezență globală sau cel puțin transnațională, care este capabilă să ofere un cadru pregătit pentru activități teroriste și pentru tranzacții financiare teroriste în scopul activităților la nivel național și internațional. Mai mult decât atât, teritoriile în care operează organizațiile de caritate și ONG-urile sunt probabil chiar cele expuse riscului operațiilor teroriste.

În plus, în multe jurisdicții, organizațiile de caritate sunt deosebit de atractive pentru terorist, deoarece sunt supuse unor cerințe de reglementare mai puțin riguroase decât instituțiile financiare sau societățile corporative. Această reglementare mai ușoară se va reflecta în obligații mai puțin oneroase de păstrare a evidenței, raportare și monitorizare.

Preponderent, organizațiile de caritate cărora sunt făcute donațiile sunt de fapt legitime, în măsura în care ele se angajează în unele din acțiunile pe care pretind să le efectueze. Cea mai mare parte a membrilor organizației, cu toate acestea, nu sunt la curent cu faptul că o parte din fondurile atrase de organizația de caritate sunt direcționate pentru cauzele teroriste.

Un studiu al Grupului de Acțiune Financiară Internațională (FATF-GAFI) arată că abuzul ONG-urilor sau riscul utilizării necorespunzătoare a acestora se manifestă în cinci moduri diferite:

- diversificarea donațiilor prin persoane afiliate organizațiilor teroriste;
- folosirea administratorilor ONG-urilor în scopurile unei organizații teroriste;
- abuz în utilizarea resurselor pentru a sprijini organizațiile teroriste;
- asistență pentru recrutare în organizații teroriste;
- crearea unor organizații ne-guvernamentale fantomă.

b. Activități antreprenoriale legale - Veniturile din afaceri și activități comerciale legale sunt utilizate ca sursă de finanțare a terorismului. Este deosebit de probabil în acele sectoare în care calificarea formală sau reglementarea nu este prezentă și în care afacerea în sine nu a necesitat o investiție de capital mare. De exemplu, susținătorii unei mișcări teroriste dintr-o țară pot desfășura activități aparent legale într-o altă țară pentru a obține surse financiare. Susținătorii mișcării ridică aceste fonduri prin infiltrarea și preluarea controlului asupra instituțiilor din cadrul comunității de imigranți din a doua țară. Unele metode de colectare de fonduri specifice ar putea include: colectarea cotizațiilor de membru și/sau a abonamentelor; vânzarea de publicații, excursii, evenimente culturale și

sociale; solicitări în cadrul comunității; apelul la membrii bogați ai comunității și donațiile unei părți din câștigurile lor personale.

c. Autofinanțare - o sursă de finanțare care este uneori neglijată. Cu toate acestea, este cazul că organizații teroriste întregi, cel puțin sub formă de mici grupuri teroriste, au fost finanțate prin modelul de autofinanțare. În această categorie ar trebui incluse finanțarea acordată de familia teroristului sau de către teroriști înșiși, fie din venituri (salarii, economii etc.) sau din surse de capital.

d. Surse ilicite - activitate criminală: contrabandă, traficul de țigarete/droguri/ ființe umane/armament, etc.

De exemplu, organizațiile teroriste folosesc furtul de identitate pentru a strânge fonduri prin fraudarea cardurilor de credit. De asemenea sunt folosite și alte fraude asociate cu sectorul de creditare și cu cel de asigurări, cât și contrabanda cu mărfuri inclusiv cu țigări pentru a colecta mijloacele bănești necesare finanțării activităților teroriste.

Pentru a susține financiar obiectivele stabilite organizațiile teroriste folosesc și metode de extorcare a mijloacelor bănești atât de la populația locală, cât și de la membrii diasporei inclusiv a mediului de afaceri.

Răpirea cu scopul obținerii recompenselor reprezintă o altă sursă majoră de venituri pentru grupurile teroriste. Sumele pentru răscumpărare acordate grupurilor teroriste sunt cuprinse între 500 mii și 10 milioane EURO, în funcție de factori precum dimensiunea grupului și condițiile economice locale din regiunea geografică unde se desfășoară operațiunile, fiecare recompensă poate acoperi între 5% și 50% din finanțarea anuală totală a unui grup terorist.

e. Finanțarea prin state - sponsori, activități în "state eșuate" sau în state considerate refugii sigure – *safe heavens*.

În ciuda eforturilor concertate de combatere a terorismului depuse la nivel internațional în ultima vreme, rămân teritorii în care nu există un control efectiv sau un *stat de drept*, unde acceptarea organizațiilor teroriste și a activităților teroriste este larg răspândită și unde există un sprijin activ pentru scopurile anumitor teroriști sau grupuri. Rezultatul este că, pe lângă sponsorizarea de către stat a terorismului, rămâne și finanțarea activităților teroriste prin activități din *safe heavens* sau *state eșuate*. Într-adevăr, sursele de sprijin financiar continuă să provină din teritorii din Somalia, din Iran și Siria și din zonele de sprijin de la granița dintre Pakistan și Afganistan și din apropierea acestora.

Sponsorizarea de stat a terorismului și existența statelor eșuate nu asigură doar o finanțare continuă, ci înseamnă și că teroriștii se pot deplasa și își pot deplasa și pot folosi finanțele prin state care sunt tolerante cu activitatea lor sau prin acelea în care orice noțiune a statului de drept a fost pierdută.

TENDINȚE NOI DE FINANȚARE A TERORISMULUI:

a. Luptătorii teroriști străini (LTS) - problema Luptătorilor Teroriști Străini (LTS) nu este un fenomen nou, însă recenta amploare a problemei în legătură cu conflictual din Siria și Irak a devenit alarmantă. Rezoluția nr. 2178 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite accentuează îngrijorarea privind crearea și stabilirea unor rețele teroriste internaționale, ceea ce este relevant având în vedere gama de țări

din care provin LTS. Deși, LTS nu sunt în prezent considerați ca o sursă semnificativă de finanțare pentru organizațiile teroriste, ei contribuie la amenințarea de finanțare a terorismului. Mai mult ca atât, LTS sunt considerați una dintre principalele forme de suport pentru grupurile teroriste și astfel fiind o amenințare semnificativă de finanțare a terorismului. Autofinanțarea realizată de indivizi și finanțarea prin rețelele de recrutare/facilitare sunt considerate ca fiind cele mai comune metode folosite pentru obținerea fondurilor pentru finanțarea LTS.

- b. Obținerea fondurilor prin rețelele de socializare** - larga răspândire și anonimatul pe care îl oferă internetul, în special expansiunea rapidă a rețelelor de socializare este folosită de grupurile teroriste pentru a aduna fonduri de la simpatizanți la nivel global și astfel devenind o vulnerabilitate majoră de finanțare a terorismului. Rețelele de socializare sunt folosite pe larg folosite de organizațiile teroriste pentru răspândirea propagandei radicale și obținerea simpatizanților la nivel global. Mulți LTS din Europa și Occident folosesc activ rețelele de socializare pentru a-și documenta experiențele din zonele de conflict în timp real.
- c. Produsele și serviciile de plată** - Sistemele de plată de ultimă generație, serviciile online și monedele electronice reprezintă o vulnerabilitate care poate crește pe termen scurt pe măsură ce utilizarea globală a acestor sisteme devine mai intensivă multe dintre aceste sisteme pot fi accesate la nivel internațional și utilizate pentru a transfera rapid fonduri. Anumite servicii de plată online și monedele digitate sunt de asemenea anonime prin esență, făcându-le atractive pentru finanțarea terorismului în special atunci când sistemele de plăți se află într-o jurisdicție cu un regim de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului relativ mai slab.
- d. Exploatarea resurselor naturale** - în țările în care guvernele nu dispun de un control efectiv al teritoriilor și al resurselor sale, sectorul resurselor naturale poate fi vulnerabil la exploatarea în vederea finanțării activităților teroriste. Organizațiile teroriste ar putea folosi aceste resurse ca mijloc de obținere a fondurilor prin controlul sau exploatarea unei mari varietăți de resurse vulnerabile care includ gaz, petrol, lemn, diamante, aur (și alte metale prețioase). Aceste sectoare reprezintă o sursă majoră de venituri și pot fi, de asemenea, atractive din cauza controlului slab din partea autorităților.

II. TRANSFERUL

Provocarea cu care se confruntă organizațiile teroriste și rețelele acestora este aceea că, deși sistemul bancar este cel mai convenabil și mai fiabil mod de deplasare și alocare a finanțării, este și metoda cea mai predispusă la detectarea de către agențiile de informații și forțele de ordine. Astfel, teroriștii au fost forțați să fie pe cât de adaptabili pe atât de inventivi. Rezultatul a fost o dependență mai mare de sistemele alternative de remitențe, împreună cu utilizarea organizațiilor caritabile/ONG-urilor și a întreprinderilor mici ca și canale de mișcare a fondurilor.

Organizațiile teroriste transferă, în general, bani sau active în unul sau mai multe dintre următoarele moduri:

- a. prin sistemul financiar-bancar principal;**
- b. prin acte de comerț;**

- c. prin curieri de numerar pentru a muta fizic banii;**
 - d. prin sisteme alternative de remitere de bani;**
 - e. prin utilizarea organizațiilor caritabile/ONG-urilor;**
 - f. monede digitale și criptomonede.**
- a. O organizație teroristă sofisticată va utiliza sectorul bancar formal împreună cu alte instrumente, cum ar fi crearea de companii offshore, pentru a efectua tranzacții care sunt dificil de prevenit sau detectat.
 - b. Afacerile și comerțul, în special cele internaționale, sunt supuse doar tipului de vulnerabilități care permit organizațiilor teroriste să transfere bani, active și bunuri prin fluxuri comerciale aparent legitime, dar în scopuri teroriste. Acele întreprinderi cu activități intensive în numerar, în special în circumstanțe în care vânzările sunt în mare parte bazate pe numerar și sunt greu de verificat, sunt în special expuse riscului, sau cele care fac comerț transfrontalier în mod regulat. În mod egal, întreprinderile mici și mijlocii sunt în egală măsură capabile să fie utilizate ca vehicul atât pentru spălarea banilor, cât și pentru finanțarea terorismului.
 - c. Avantajele pentru o organizație teroristă de a folosi curieri de numerar sunt că un curier permite mișcarea fizică a numerarului într-un mod care, desigur, ocolește garanțiile CSB/CFT pe care instituțiile financiare din întreaga lume le-au stabilit. Riscul pentru terorist este ca, desigur, un curier de numerar să fie interceptat, supus supravegherii sau reținut și convins să coopereze cu forțele de ordine. Cealaltă dificultate pentru un terorist este că bancnotele pot fi urmărite. Unele organizații teroriste au mutat procesul și acum convertesc numerar în mărfuri de mare valoare, dar greu de urmărit, precum aurul sau pietrele prețioase și apoi mută acele mărfuri prin curieri fizici. Un astfel de pas are avantajul suplimentar de a muta active valoroase în întregime în afara sistemului financiar.
La un nivel de bază, curierii de numerar vor folosi rute directe și zboruri directe pentru a efectua mișcări simple de bani. La un nivel mai sofisticat, unele organizații vor folosi mai mulți curieri de numerar, schimbări ale valutelor și rute de zbor indirecte pentru a face detectarea sau reținerea cu atât mai dificilă.
Utilizarea curierilor cu numerar este mai răspândită în anumite părți ale Africii, Asiei și Orientului Mijlociu, unde numerarul este metoda obișnuită pentru tranzacțiile în toate sectoarele comunității, dar curierii sunt activi și în Europa sau în regiunile care au deja un sistem electronic pe deplin funcțional. sistem financiar.
 - d. Acestea s-au dovedit a fi deosebit de utile organizațiilor teroriste. În sectorul financiar formal, există o serie de sisteme de transfer de valoare cu amănuntul, cum ar fi Western Union sau PayPal, care sunt utilizate. Rămâne o realitate faptul că grupurile teroriste din întreaga lume, precum și susținătorii lor, folosesc în mod constant companiile de transfer de bani și valori din întreaga lume pentru a trimite sau a primi finanțare.
 - e. Remitențele sunt utilizate de organizațiile teroriste, deoarece sunt o metodă ieftină de transfer, sunt supuse unor metode în general mai puțin detaliate de evidență și sunt încă, în multe jurisdicții, supuse unei supravegheri de reglementare mult mai slabe. În plus, este o metodă familiară celor care trăiesc în state în care banca formală este mult mai puțin stabilită sau este prea costisitoare pentru o utilizare pe scară largă. O viziune general acceptată este că remitențele sunt utilizate în general

în finanțarea terorismului ca o cale de finanțare către utilizatorul final; cu alte cuvinte, ca mijloc de transfer de fonduri din cadrul organizației sau rețelei către o celulă operativă sau operațională.

- f. Atragerea organizațiilor caritabile și a ONG-urilor către organizațiile teroriste în legătură cu circulația fondurilor nu poate fi subestimată. S-a remarcat, de exemplu, că teroriștii folosesc tranzacțiile legitime ale organizațiilor de caritate pentru a masca finanțarea terorismului care călătorește către aceeași destinație. De asemenea, a fost evidențiată folosirea organizațiilor de caritate simulate. Cu toate acestea, în special în legătură cu mișcarea finanțării, ar trebui subliniat că abuzul de organizații caritabile și ONG-uri legitime va continua să aibă loc, deoarece cantitatea mare de finanțare mutată în mod regulat de la o jurisdicție la alta de către unele organizații de caritate și ONG-uri înseamnă că o anumită grupare teroristă va putea adesea să le folosească ca și canale sau să deturneze o cantitate foarte mică din astfel de fonduri mobile către scopuri teroriste, mai degrabă decât caritabile, la destinația finală.

III. DEPOZITAREA

Sunt situații, cu titlu de excepție, în care grupul terorist sau teroristul nu vor folosi imediat fondurile, atunci apare o etapă intermediară în procesul de finanțare a terorismului și anume depozitarea. Această etapă poate avea loc atât prin intermediul sistemului financiar-bancar formal, prin intermediul casetelor de valori, cât și prin deținerea fizică în safe-uri sau alte locuri sigure dar și ușor accesibile utilizatorului final.

IV. DISTRIBUIREA/FOLOSIREA

Fondurile sau activele colectate sunt folosite, în principal, pentru:

- a. **Operațiuni;**
 - b. **Propaganda și recrutare;**
 - c. **Instruire;**
 - d. **Salarii și compensarea membrilor;**
 - e. **Servicii sociale.**
- a. Organizațiile teroriste au nevoie de fonduri pentru a efectua activități specifice atacurilor teroriste și pentru a se informa înainte de etapa operațională propriu zisă. Acestea includ călătoria spre și de la locația țintă, utilizarea vehiculelor și a altor mijloace de transport, achiziționarea unei game de arme cum ar fi armele ușoare sau construirea dispozitivelor explozive improvizate (DEI). Fondurile sunt, de asemenea, necesare pentru obținerea documentelor de identitate false și pentru a finanța cheltuielile de trai, cum ar fi cazarea, alimentația și tratamentul medical.
 - b. Organizațiile teroriste au nevoie de finanțare pentru a recruta cu succes membri noi și a strânge fonduri, ceea ce poate fi costisitor deoarece acest proces de recrutare presupune utilizarea unor mijloace diferite. Utilizarea internetului oferă un mecanism mai puțin costisitor pentru a facilita etapele inițiale ale recrutării, însă acțiunile ulterioare necesită costuri suplimentare. Utilizarea mijloacelor de informare în masă în scopuri de recrutare și propagandă a terorismului a devenit o prioritate în procesul de combatere a finanțării terorismului. În timp ce multe organizații teroriste au utilizat rețelele sociale pentru a solicita fonduri de la

susținători, organizațiile teroriste mai complexe investesc fonduri în activități sofisticate de propagandă care includ publicarea revistelor și ziarelor și cumpărarea domeniilor pe internet, administrarea site-urilor web. Unele grupări teroriste au achiziționat chiar posturi de televiziune și radio pentru a-și promova mesajele și viziunea lor asupra lumii.

- c. Toate organizațiile teroriste caută fonduri care să permită pregătirea profesioniștilor și simpatizanților în diferite domenii, inclusiv instruire privind utilizarea armelor, fabricarea explozivelor, comunicarea criptată sau clandestină, cât și pregătirea ideologică. În acest context, grupurile teroriste achiziționează adesea terenuri pentru a fi utilizate ca tabere pentru antrenamente, clădiri pentru refugiu atât pentru instructori, cât și pentru stagiați, pentru a oferi facilități de instruire. Instruirea virtuală este realizată și prin internet pentru a extinde rețeaua de simpatizanți.
- d. Multe organizații teroriste alocă fonduri pentru salariile conducătorilor și membrilor lor, precum și pentru familiile membrilor deținuți sau decedați. Furnizarea ajutorului financiar și a stimulentei pentru membrii grupului poate cimanta angajamentul lor față de scopurile și ideologia organizației. Organizațiile teroriste pot oferi, de asemenea, un sprijin financiar pe termen lung familiilor agenților decedați.
- e. Organizațiile teroriste au, de asemenea, nevoie de fonduri pentru a compensa personalul implicat în activitatea acestora, cum ar fi curierii prin care sunt trimise mesajele sau pentru a transporta numerar într-o anumită țară.
- f. Multe grupuri teroriste utilizează resurse financiare pentru a crea sau subvenționa instituții sociale care oferă servicii de sănătate sau educaționale. Teroriștii fac acest lucru pentru a submina credibilitatea guvernelor legitime - prin furnizarea de servicii despre care ei spun că statul le neglijează - și pentru a construi un sprijin în cadrul populației locale care contribuie la eforturile de recrutare.

V. Finanțarea grupurilor mici, a celulelor teroriste, a luptătorilor teroriști străini și a teroriștilor individuali (singuratici)

În contrast cu organizațiile teroriste mari, grupurile mici, celulele teroriste și teroriștii individuali (singuratici) se confruntă cu nevoi financiare minore, deoarece costurile pentru executarea atacurilor teroriste sunt mici. Astfel, teroriștii individuali (singuratici) și celulele mici a rețelelor teroriste au cerințe de finanțare mult mai mici, dat fiind faptul că nu controlează teritorii, grupuri convenționale înarmate, nu se angajează în operațiuni de recrutare sau propagandă, nu exploatează puncte de control și nu oferă diferite servicii sociale. Acestea fiind spuse, ele trebuie să dispună doar de mijloace financiare pentru a-și asigura hrana, adăpostul, dispozitivele de comunicații, transportul și achizițiile necesare pentru executarea atacurilor teroriste. Potrivit unui raport a Organizației Norvegiene de Cercetare în domeniul Apărării privind finanțarea celulelor teroriste mici, aproximativ 70% din cele 36 de atacuri teroriste violente din Europa (între 2013 și 2023) pe care aceasta le-a studiat, au costat mai puțin decât echivalentul a 10.000 USD. În atacurile teroriste care au implicat teroriști individuali (singuratici) și celule mici, este probabil că costurile asociate cu componenta letală a atacurilor (de exemplu, obținerea armamentului, explozivilor, finanțarea pregătirilor preoperatorii, a călătoriilor în afara țării pentru instruire etc.) reprezintă cea mai

scumpă component a ceea ce poate fi în final un atac low-cost. Nevoile de finanțare ale luptătorilor teroriști străini (LTS) sunt, în general, modeste și includ transportul, cazarea în timpul călătoriei, îmbrăcămintea, articolele de camping, telefonie mobilă, produsele alimentare și alte cheltuieli generale de trai. Este posibil ca LTS să necesite anumite cerințe chiar înainte de intrarea în zona de conflict, cum ar fi achiziționarea armamentului. În anumite cazuri, LTS au fost folosiți ca surse de finanțare suplimentare atunci când aceștia s-au alăturat grupului terorist. În contextul actual, în special în ceea ce privește ISIS, LTS par a fi mai valoroși ca resurse umane decât ca surse de fonduri.

Capitolul V

RISCURILE NAȚIONALE DE FINANȚARE A TERORISMULUI

Analiza situației de securitate, evaluarea riscurilor și amenințărilor de factură extremist-teroristă din Republica Moldova, atestă evoluție negativă a stării de securitate pe palierul antiterorist. Acest fapt a fost determinat atât de conjunctura de securitate la nivel regional/global, cât și de factori perturbatori interni, favorizați într-o măsură sau alta de influențe externe. Conform datelor Institutului de Economie și Pace, indicele global al terorismului în anul 2023 a evaluat țări din întreaga lume pe baza tendințelor predominante de pace și teroare în aceste țări. Pentru rezidenții de acolo, o generalitate alarmantă care sare în legătură cu rezultatele Global Index al Terorismului este că subliniază zonele concentrate de teroare în Orientul Mijlociu, Asia și Africa ca fiind cele mai afectate de atacurile teroriste. Topul 5 din listă este compus din: Irak, Afganistan, Nigeria, Siria și Pakistan. Se crede că aproape un procent de 78% din decesele legate de terorismul mondial au avut loc doar în aceste cinci țări, subliniind în continuare situațiile interne alarmante din aceste locuri.

Poziționarea geostrategică și situația economico-socială și politică a Republicii Moldova au constituit, de asemenea, premise favorabile pentru recrudescența riscurilor și amenințărilor conexe activității teroriste.

- **Republica Moldova poate deveni zonă de tranzit**, fiind intersectată de fluxurile de călători din/spre zonele de risc sau statele europene. Persoanele implicate în activități teroriste, în special, fenomenul recent al luptătorilor teroriști străini („Foreign Terrorist Fighters”) pot utiliza teritoriul RM ca punct de transbordare pe traseul de deplasare (din teatrele de conflict din Siria (prin Turcia) spre Federația Rusă și UE) către state, altele decât statele de naționalitate/reședință, în scopuri teroriste.
- **Fenomenul luptătorilor teroriști străini LTS** („Foreign Terrorist Fighters”), deși Republica Moldova nu reprezintă un stat exportator de combatanți teroriști străini, au fost înregistrate totuși precedente privind cetățenii Republicii Moldova, care au fost radicalizați și s-au implicat în activitatea organizațiilor teroriste internaționale.
- **Fluxul cetățenilor străini din zonele de risc**. Pe parcursul anilor 2020-2023, continuă un masiv exod de cetățeni (imigranți/refugiați) din zonele de risc, aceștia îndreptându-se, preponderent, spre continentul european. Riscurile la adresa securității naționale pe care le comportă acest fenomen, rezidă în faptul că sub paravanul calității de refugiați, pătrund și se stabilesc în statele europene, persoane implicate în activități teroriste.

ARMELE DE DISTRUGERE ÎN MASĂ: PREVENIREA ȘI COMBATEREA FINANȚĂRII PROLIFERĂRII

Considerată una dintre principalele amenințări la adresa securității globale, proliferarea armelor de distrugere în masă utilizează mijloacele și metodele specifice unor fenomene tangente, precum crima organizată și deserveste uneori intenții de natură teroristă.

Proliferarea armelor de distrugere în masă reprezintă un fenomen ce poate genera grave amenințări și pericole la adresa securității internaționale. În pofida eforturilor pe care le depune comunitatea internațională pe linia prevenirii utilizării acestor arme, fenomenul poate scăpa de sub control datorită faptului că grupările care dispun sau încearcă să achiziționeze asemenea armament sunt în creștere.

O definiție, dată de Departamentul Apărării din S.U.A., definește că armele de distrugere în masă sunt „acele arme care au potențial înalt de distrugere sau pot fi folosite astfel încât, cu ajutorul lor să fie anihilat un număr mare de oameni”. Printre armele de distrugere în masă se numără explozibili puternici sau armele nucleare, armele biologice, chimice și radiologice. În cazul acestora, mijloacele de propulsie sau de transport nu se iau în considerare ca făcând parte din arma propriu zisă, atunci când acestea sunt o parte separată și divizibilă a sistemului.

Astfel, combaterea proliferării armelor de distrugere în masă reprezintă o prioritate a preocupărilor vizând pacea și securitatea, din cauza amplificării riscului de folosire irațională a rezultatelor dezvoltării științei și tehnologiei moderne. În pofida unor progrese majore privind reducerea arsenalelor nucleare strategice și a unor succese importante obținute în implementarea acordurilor internaționale de neproliferare, pericolul distrugerii civilizației umane și a vieții, prin folosirea unor astfel de mijloace, se menține încă ridicat. Sporesc, totodată, riscurile ca armele de distrugere în masă să facă joncțiunea cu terorismul internațional sau ca terorismul nuclear să fie promovat de regimuri iresponsabile.

În plan extern, Republica Moldova sprijină eforturile comunității internaționale pentru prevenirea și combaterea acestui fenomen și participă activ la formularea și implementarea politicilor și strategiilor ale Uniunii Europene în domeniu. Contribuie, totodată, la eforturile ONU, ale altor organizații internaționale și partenerilor strategici care vizează combaterea proliferării și a încercărilor unor state de a folosi pretextul dezvoltării capacităților nucleare civile pentru producerea de arme de distrugere în masă.

Capitolul VI CARACTERISTICILE ACTIVITĂȚILOR ȘI TRANZACȚIILOR SUSPECTE DE FINANȚAREA TERORISMULUI ȘI PROLIFERAREA ARMELOR DE DISTRUGERE ÎN MASĂ

Desfășurarea activității entităților raportoare trebuie să fie bazată pe analize operative, tactice și strategice ținându-se cont de elementele individuale ale tranzacțiilor și activităților, care ar putea indica suspiciuni de utilizarea fondurilor sau bunurilor implicate în finanțarea terorismului.

Criteriile de suspiciune privind identificarea tranzacțiilor și activităților suspecte au ca scop să arate tipurile acțiunilor care ar putea fi subiectul unui control sporit și/sau suplimentar din partea entităților raportoare. Criteriile descrise nu sunt complete, nici nu preia locul oricărei obligații care poate fi impusă de către autoritățile competente referitoare la raportarea activităților și tranzacțiilor suspecte sau neordinare de finanțare a terorismului. În paralel cu prezentul ghid entitățile raportoare vor ține cont de prevederile Ghidului privind identificarea activităților sau tranzacțiilor suspecte în spălarea banilor.

Aceste criterii trebuie să fie luate în considerare de către entitățile raportoare, împreună cu alte informații disponibile (inclusiv orice liste de persoane suspectate de terorism, de grupuri teroriste, de persoane și entități implicate în acte de terorism emise de către Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite și/sau de Serviciul de Informații și Securitate), sursa tranzacției în sine, părțile implicate în tranzacție, precum și orice alte elemente de ghidare care pot fi furnizate de către autoritățile competente cu atribuții de prevenire și combatere a finanțării terorismului.

Existența unuia sau mai multor criterii descrise pot garanta o formă de control sporit asupra tranzacțiilor și activităților. Cu toate acestea, existența unuia dintre aceste criterii în sine nu înseamnă neapărat că o tranzacție sau activitate este suspectă sau neordinară.

În activitatea lor entitățile raportoare se vor ghida după următoarele criterii:

Criteriile generale de identificare a tranzacțiilor și activităților suspecte:

1. Delapidarea fondurilor, cu direcționarea sumelor colectate în scopuri caritabile către organizațiile și grupurile teroriste.
2. Utilizarea unor companii sau societăți interpușe care pun la dispoziția organizațiilor și grupurilor teroriste bunuri și mijloace bănești.
3. Efectuarea unor plăți care constau în transferuri către asociații obștești (ONG-NPO) și transferuri internaționale către persoane fizice, unde ordonatorul este cunoscut ca având legături cu membrii grupărilor teroriste.
4. Utilizarea persoanelor expatriate sau a comunităților din diasporă de către grupările teroriste și susținătorii acestora pentru colectarea prin șantaj a fondurilor și transferul acestor fonduri către țări cu risc înalt de terorism.
5. Transferuri bănești frecvente în conturi aflate în țări diferite, în scopul achitării unor chirii, cumpărării și vânzării de autovehicule și a unor componente electronice, ce urmează a fi folosite de grupările teroriste.
6. Deschiderea și suplinirea conturilor pe teritoriul Republicii Moldova cu sume mari de bani în valută străină de către companii active în industria prelucrării pietrelor și metalelor prețioase și debitarea acestor fonduri prin transferuri în altă valută către Orientul Mijlociu.
7. Transferul de fonduri prin intermediul curierilor de numerar către zone de risc.
8. Creditări de fonduri în contul unei companii din partea unor asociații obștești, justificate ca servicii de consultanță, și transferul acestora către organizații caritabile din zonele de risc.
9. Călătorii frecvente ale unor persoane fizice care dețin sume mari de bani și care traversează jurisdicții multiple, pentru a ascunde destinația finală a acestor sume.
10. Tranzacții multiple internaționale într-o perioadă scurtă de timp, pentru a face dificilă identificarea sursei fondurilor.

11. Supliniri frecvente în contul unei persoane cunoscute ca neavând venituri suficiente, dar care în schimb efectuează călătorii multiple.
12. Părțile implicate în tranzacție (proprietar, beneficiar, etc.) sunt originare din țări cunoscute ca susținătoare a activităților și organizațiilor teroriste.
13. Includerea persoanei sau entității în listele de sancțiuni ONU sau în reglementările Uniunii Europene privind persoanele/entitățile suspecte de finanțare a terorismului.

Criteriile de identificare a tranzacțiilor și activităților suspecte asociate cu utilizarea necorespunzătoare a ONG-urilor:

1. Folosirea fondurilor de către ONG-uri nu este în concordanță cu scopul pentru care entitatea a fost creată;
2. Conturile ONG-urilor sau a fondurilor filantropice sunt utilizate pentru a colecta și strânge fonduri către un număr mic de beneficiari străini, în special în zone cu risc sporit;
3. Au loc tranzacții financiare pentru care nu pare să existe un scop economic logic sau în care nu pare să existe vreo legătură între activitatea declarată a organizației și celelalte părți implicate în tranzacție;
4. Activitățile caritabile se desfășoară în zone de conflict.

Criteriile asociate cu luptătorii străini și teroriștii individuali (singuratici):

1. Plăți către/de la un număr neobișnuit de contrapartide neafiliate, mai ales dacă acestea se află în zone de conflict, în alte țări învecinate cu zona de conflict și/sau în jurisdicții despre care se știe că au un risc ridicat de finanțare a terorismului;
2. Intensificarea plăților prin transfer trimise unei singure persoane;
3. Retragera excesivă de numerar, golirea progresivă a contului bancar;
4. Numere noi de telefon pot apărea în profilul clientului, pe măsură ce LTS actual se pregătește să călătorească (de exemplu, clientul sună de la diferite telefoane mobile);
5. Solicitarea unei creșteri a limitei de retragere a numerarului din bancomat sau a convertirii cardului de debit existent într-un card de credit valabil la nivel internațional, ceea ce nu este în concordanță cu istoricul tranzacțiilor clientului;
6. Clientul accesează bancomatele din zonele de conflict sau în alte țări învecinate cu zona de conflict;
7. Clientul obține credite de consum care ulterior sunt folosite pentru a cumpăra bunuri scumpe/de lux (de exemplu, mașini scumpe) care sunt imediat vândute pentru a obține bani (tranzacția de vânzare poate fi tranzitată prin contul bancar, iar apoi transformată în numerar);
8. Nerambursarea creditelor de consum, a soldurilor cardurilor de credit, a liniilor de credite etc. De exemplu, activitatea de rambursare se oprește brusc, iar clientul nu poate fi găsit;
9. Conturile sunt utilizate doar pentru depozit (cu fonduri primite de la persoane terțe neafiliate, care ar putea fi, de exemplu, sponsori identificați prin intermediul rețelelor sociale și al altor strategii de *crowd-funding*);
10. Perioadele de inactivitate a tranzacțiilor, care ar putea fi rezultatul unei pregătiri teroriste sau a unui angajament în luptă; sau retragerile semnificative de numerar la bancomate înainte ca contul și instrumentul de plată să devină inactiv;

11. Clientul accesează conturi și/sau folosește carduri de debit sau de credit în jurisdicții cu risc sporit (inclusiv orașe sau zone de interes), în special țări (și zone învecinate) aflate în situații de instabilitate conflictuală și/sau politică sau cunoscute că sprijină activitățile și organizațiile teroriste;
12. Client identificat de către mass-media sau de către autoritățile de aplicare a legii că a călătorit, a încercat/a intenționat să călătorească către jurisdicțiile cu risc sporit (inclusiv orașe sau zone de interes), în special țări (zone învecinate) aflate în situații de instabilitate conflictuală și/sau politică sau cunoscute că sprijină activitățile și organizațiile teroriste;
13. Clientul a efectuat achiziții legate de călătorii în jurisdicții cu un grad sporit de risc (inclusiv orașe sau zone de interes), în special țări (zone învecinate) aflate în situații de instabilitate conflictuală și/sau politică sau cunoscute că sprijină activitățile și organizațiile teroriste;
14. Plățile identificate la punctele de tranzit (de exemplu, bancomatele sau plățile prin carduri de credit la stațiile PECO, aeroporturi, taxe de drum, hoteluri, căi ferate, spălătorii de mașini, servicii de închiriere a mașinilor) arată că clientul are un traseu anormal de călătorie (care nu are nici o legătură cu profilul economic al clientului);
15. Achiziționarea și alimentarea bruscă a cardurilor preplătite care nu se potrivesc cu istoricul tranzacțiilor clientului;
16. Logarea cu IP-uri din zonele de conflict sau la granițe cu țările vecine.

Criteriile transferurilor de fonduri:

1. Un număr mare de intrări sau ieșiri de fonduri au loc prin intermediul unui cont, unde nu pare să existe o activitate logică sau un scop economic vădit pentru transferuri, în special atunci când această activitate implică zone cu risc sporit;
2. Transferurile de fonduri sunt ordonate în sume mici, într-un mod evident de a evita aplicarea cerințelor de identificare sau raportare;
3. Transferurile de fonduri nu includ informații despre inițiator sau despre persoana în numele căreia se efectuează tranzacția, atunci când ar fi necesară includerea acestor informații;
4. Transferuri spre zonele de conflict.

Criteriile asociate cu finanțarea proliferării

1. Incoerențe în informațiile conținute în documentele comerciale și fluxurile financiare, cum ar fi: denumirea companiilor, adresa, destinația finală a mărfurilor etc.
2. Clientul este o persoană care are legături cu o jurisdicție cu risc sporit de proliferare, inclusiv cele din vecinătatea jurisdicțiilor cu risc sporit de proliferare (e.g. dubla cetățenie) și/sau care se ocupă cu importul/exportul unor echipamente sofisticate din categoria mărfurilor cu dublă destinație;
3. Utilizarea numerarului sau a metalelor prețioase (e.g. aur) în tranzacții cu mărfuri industriale;
4. Clienții sau părțile unor tranzacții au legături între ele (e.g. adrese fizice/juridice comune, adrese IP sau numere de contact comune, etc);
5. Tranzacții de vânzare-cumpărare a unor mărfuri strategice cu implicarea universităților sau instituțiilor de cercetare din jurisdicții cu risc sporit de proliferare, inclusiv cele din vecinătatea jurisdicțiilor cu risc sporit de proliferare;

6. Descrierea mărfurilor în documentația comercială sau financiară este neclară, confuză sau evazivă;
7. Utilizarea conturilor personale pentru procurarea unor echipamente industriale sofisticate;
8. Clientul este o persoană juridică care intermediază procurarea unor mărfuri strategice care nu corespund cu domeniul său de activitate și nu corespund cu activitatea obișnuită a acestuia;
9. Tranzacția implică importul/re-exportul unor mărfuri strategice după un model/traseu geografic neobișnuit (e.g. clientul importă mărfuri strategice din țara x și le re-exportă în țara y, în pofida faptului că țările x și y au frontieră comună și nu se află în vecinătatea Republicii Moldova);
10. Tranzacția implică importul și re-exportul de bunuri incompatibile cu nivelul tehnic al țării de destinație finală (e.g. echipamente de fabricare a semiconductoarelor sunt expediate într-o țară care nu dispune de o industrie electronică).

Alte criterii:

1. Convertirea a activelor financiare într-o valută virtuală ori folosirea unui intermediar valutar virtual, care permite obținerea anonimatului;
2. Ocupația declarată a clientului nu este proporțională cu tipul sau nivelul de activitate bancară;
3. Persoanele implicate în tranzacții valutare împart o adresă, casuță de email sau un număr de telefon comun, mai ales atunci când adresa este de asemenea o locație comercială sau care nu pare să corespundă cu ocupația declarată (de exemplu, elev, șomer sau întreprinzător individual);
4. Conturi multiple sunt utilizate pentru colectarea și adunarea fondurilor către un număr mic de beneficiari străini, atât persoane fizice, cât și juridice;
5. Clientul efectuează achiziții neobișnuite (cum ar fi echipamente de camping în aer liber, nitrat de amoniu, peroxid de hidrogen, acetonă, propan etc.);
6. Clientul oferă mai multe variante de nume, adrese, numere de telefon sau alți indicatori de identificare;
7. Un client obține un instrument de credit sau se angajează în tranzacții financiare comerciale care implică transferul fondurilor spre sau din zone cu risc sporit, atunci când nu există motive logice de a stabili relații de afaceri și de a colabora cu aceste zone.